

Στον τόπο μας θεωρείται δεδομένο ό,τι τις παραγμένες περιόδους θα διαδέχονται ταραχώδη χρόνια. Επέτειος σήμερα καθώς πριν έξι χρόνια, την Τρίτη 27 Ιανουαρίου του 2015, βρέθηκε στην εξουσία το πιο αλλόκοτο σχήμα της σύγχρονης ιστορίας του τόπου.

Ένας συνασπισμός με καθαρά αριστερή ρητορική, η πρακτική ως απεδείχθη είναι άλλο βαρύ καπέλο, συνεργάστηκε ή καλύτερα ορκίστηκε να συγκυβερνήσει με ένα συντηρητικό, λαϊκό, δεξιό κόμμα.

Από εκείνες τις εθνικές εκλογές του Ιανουαρίου του 2015, διακρίνουμε ότι περισσότερα από τα μισά κόμματα που βρέθηκαν το ελληνικό κοινοβούλιο (κυνοβούλιο όπως αρεσκόταν να το αποκαλεί ο Ρένος Αποστολίδης) δεν υφίστανται πλέον.

Ήγουν το Πα.Σο.Κ, οι Αν.Ελ., το Ποτάμι, η Χ.Α. Έκτοτε μόνον η κυβερνούσα Ν.Δ., ο Συ.ΡΙ.Ζ.Α. ως αξιωματική αντιπολίτευση και το αρχαιότερο όλων, το Κ.Κ.Ε. παραμένουν στο πολιτικό προσκήνιο.

Το κυβερνητικό σχήμα που προέκυψε από τις εκλογές της 25ης Ιανουαρίου του '15, κλήθηκε να διαχειριστεί μια πολύ δύσκολη κατάσταση. Οι επικριτές του δεν διστάζουν να διακηρύξουν ότι απέτυχε παταγωδώς, οι υποστηρικτές του ότι «έβγαλε τον τόπο από τα Μνημόνια». Το έργο του, έγινε ακόμα δυσκολότερο, αν συνυπολογισθούν οι προεκλογικές του υποσχέσεις.

Μέσα σε αυτά τα έξι χρόνια, πολίτες και τόπος κινήθηκαν επί ξυρού ακμής. Από την μία η

αγωνία για κάποια έστω στοιχειώδη κοινωνική ισορροπία, από την άλλη οι αφόρητες πιέσεις των ευρωπαϊκών εταίρων. Ταυτόχρονα, στα ανατολικά ένας προβληματικός γείτων να προσπαθεί να καλύψει τα εσωτερικά του θέματα με εξωτερική επιθετικότητα, και στα δυτικά ένας απρόβλεπτος, και όπως συν των χρόνων αποδείχτηκε, απολύτως ακατάλληλος πλανητάρχης. Είναι αδύνατον να αισιοδοξείς με παρόμοια δεδομένα.

• 24: Οι υπεύθυνοι του Ζωολογικού Κήπου της Φρανκφούρτης τοποθετούν δέκτες τηλεόρασης σε κλουβιά που φιλοξενούν γορίλες για να μην πλήττουν οι τελευταίοι. Σύμφωνα με τον διευθυντή του Ζωολογικού Κήπου, οι γορίλες προτιμούν ερωτικές ταινίες, αγώνες με αυτοκίνητα και... άρση βαρών.

Αλλά 44 χρόνια νωρίτερα, τον Ιανουάριο του 1971, μια ενδιαφέρουσα είδηση αναγράφεται στα φύλλα.

Ξεπερνώντας τις τηλεοπτικές προτιμήσεις των συμπαθών μακρινών μας συγγενών, την είδηση ανακάλυψα σε μια πολύ ενδιαφέρουσα συλλογή με τον τίτλο «Ιστορικό λεύκωμα» που εξέδωσε η εφημερίδα «Καθημερινή» το 1998. Ήταν μια επιμελημένη εργασία που κατανεμήθηκε σε 30 τόμους και αφορούσαν την τριακονταετία 1960 – 1990. Συνοδεύτηκε με τα αντίστοιχα λευκώματα τόσο για την ελληνική όσο και για την ξένη μουσική σκηνή.

«Καθημερινή». Η ημερήσια εφημερίδα η οποία φέτος διάγει το 102ο έτος της ύπαρξής της. Μοιραία έχει βιώσει όλες τις θύελλες που ξέσπασαν στον τόπο. Υπήρξε προπύργιο

φιλοβασιλικής και συχνά σφοδρότατης αντιβενιζελικής πολιτικής, με αποκορύφωμα, ίσως, την άποψη του ιδρυτού της, Γ.Α. Βλάχου για τον Ελευθέριο Βενιζέλο: *«σε πτύω τρίς κατά πρόσωπον, τέως αλήτη και νυν Πρωθυπουργέ»*, για να μην κατηγορούμε μόνον το σύγχρονο Τύπο για τις ακρότητες στο επίπεδο πολιτικής κριτικής.

Η θυγατέρα και διάδοχος του στη διεύθυνση της εφημερίδας από το 1951, [Ελένη](#), παρέμεινε στο συντηρητικό χώρο με μια θαυμαστική στάση απέναντι στο παλάτι και οι το θέρος του '65 στις αναταράξεις των Ιουλιανών οι δημοσιογραφικές της κορώνες πλησίασαν σε ακρότητα τις πατρικές απόψεις:
«Έπρεπε να κλείσει η Βουλή και ν' ανοίξουν τα φλίππερς. Να ξαναγλιστρήσουν οι αρουραίοι της Ομονοίας και των Χαυτείων εις τις φωληές τους, στις στοές και στα υπόγεια, να βρούνε τα παλαιά τους παιχνίδια, και να αφήσουν τα καινούργια, τις «Δημοκρατίες» και τα «1-1-4».

Στο αχανές διαδίκτυο παρέχονται πλούσιες πληροφορίες για την πορεία της εφημερίδας που κλυδωνίστηκε σε αυτή τη μακρά πορεία της. Κι έτσι από τα χέρια της παραδοσιακής εκδότριας Ε. Βλάχου, πέρασε στην κατοχή ενός τραπεζίτη και ιδιοκτήτη ποδοσφαιρικής ομάδας. Η ίδια είχε χαρακτηρίσει την μεταβίβαση ως *«λαχείο ατυχίας»* ομολογώντας: *«Με εξαπάτησαν. Δικό μου λάθος!»*
. Μαγεύτηκε όμως από τις εγκαταστάσεις της Παλλήνης και πίστεψε τον στρουμπουλό, όπως τον περιέγραφε, νέο.

Η εφημερίδα ακολούθως πέρασε στη δικαιοδοσία ενός εφοπλιστή, οι απόγονοι του οποίου την κράτησαν ζωντανή ενώ συνεπλήρωσαν το επιχειρηματικό τους προφίλ αγοράζοντας και μια ποδοσφαιρική ανώνυμη εταιρία. Στις μέρες μας, η «Καθημερινή» θεωρείται η πιο υπεύθυνη και σοβαρή δημοσιογραφική φωνή σε οτιδήποτε βρίσκεται από κέντρο και δεξιότερα. Αντίθετα, το «τριφύλλι» διάγει, για τα μέτρα του, κάτι σαν αθλητικό μεσαιώνα.